

Københavns
Byret

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 5. januar 2015 i sag nr. BS 36A-2886/2013:

[Indklagede]
[Adresse]
mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Under denne sag, der er anlagt den 4. juli 2013, har sagsøger,
[indklagede], nedlagt følgende

Påstand:

Principalt ophævelse af Advokatnævnets kendelse af 20. juni 2013,
sagsnr.: 2012-638/SAF/AKC/JML, 1. advokatreds.

Subsidiært:

Ændring af den af Advokatnævnet fastsatte sanktion fra en bøde til en
advarsel/irrettesættelse.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har nedlagt påstand om stadfæstelse af
sagsøgtes kendelse af 20. juni 2013.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf.
retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Advokatnævnet afsagde den 20. juni 2013

følgende "...

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have kaldt advokat [klager] ”en løgner”, ”en gemen løgner”, ”en simpel løgner” og ”den værste løgner” under advokat [klagers] partsforklaring i forbindelse med hovedforhandlingen i en retssag mellem dem.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 13. februar 2012.

Sagsfremstilling:

[Klager] opsagde sit lejemål efter i 5 år at have lejet kontor hos [indklagede]. Lejemålet blev opsagt medio 2010 til fraflytning den 31. december 2010.

I forbindelse med fraflytningen opstod der uenighed vedrørende det økonomiske mellemværende, og advokat [klager] anlagde sag mod [indklagede].

Sagen blev hovedforhandlet den 10. februar 2012 ved [bynavns] byret, hvorunder [indklagede] flere gange afbrød advokat [klagers] partsforklaring ved at kalde ham ”en løgner”, ”en gemen løgner”, ”en simpel løgner” og ”den værste løgner”.

Advokat [klager] har oplyst, at uagtet dommeren irettesatte [indklagede] vedrørende hans ytringer, så fortsatte han med at fremsætte dem.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at ved at fremkomme med grove strafbare beskyldninger mod en kollega.

[Klager] har til støtte herfor gjort gældende, at det er en skærpende omstændighed, at ytringerne blev fremsat under en hovedforhandling, og at [indklagede] blev ved med at fremsætte ytringerne trods rettens irettesættelse.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at advokat [klagers] forklaring harmede ham og provokerede ham så meget, at han fandt anledning til at karakterisere forklaringen som løgn, og at en urigtig og u-underbygget forklaring kan udløse en kraftig sprogbrug.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at udtryk som ”løgner”, ”en gemen løgner” og ”den værste løgner” er uværdige ordvalg for en advokat uagtet den eventuelt ophedede situation. Da udtrykket tilmed er fremført gentagne gange under en hovedforhandling, er det på den baggrund Advokatnævnets vurdering, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 5.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 5.000 kr.
..."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af sagsøger og vidneforklaring af advokat [klager] .

Sagsøger har forklaret, at han kan henholde sig til forelæggelsen af sagen. [Klager] flyttede ind på kontoret 5 år forinden, denne sag opstod. Samtidig flyttede en anden forsvarsadvokat, [A], ind. Der gik 3 år, så besluttede [advokat A] sig til at holde op. [Klager] og [advokat A] havde hver en sekretær, der delte et forkontor. De to advokater havde købt møblement til deres sekretærer, der svarede til hinanden. De havde begge blå skriveborde. Da [advokat A] fraflyttede, stod der bl.a. et blå skrivebord, som [advokat A] spurgte sagsøger, om han kunne lade stå. Det var en gave til sagsøger. [Klager] besluttede to år senere at flytte, og han flyttede han hen til nogle andre advokater og fortsatte altså sin advokatvirksomhed. Mens de begge var på kontoret, spiste de frokost sammen. En dag - på vej op til frokost - sagde han til [klager], at han gerne måtte tage det blå skrivebord med, når han flyttede. Det var ment som en venlighed og som en gave til [klager]. Han nævnte ikke ordet gave, men sådan var det ment. Det var blot en ligegyldighed, men en lille venlighed. Samtalen tog højst 60 sekunder. De havde et godt forhold, og [klagers] sekretær takkede da også skriftligt alle, da de rejste. [Klager] sendte også en venlig hilsen, da de rejste. [Klager] har aldrig sagt, at sagsøger har løjet under denne sag. Der er kun en gang blevet talt om [klagers] chefskrivebord. [Klager] kom ind til ham for at give ham skrivebordet som en kompensation for, at han havde fået det blå skrivebord af sagsøger.

Han sagde blot til [klager], at han kunne lade skrivebordet stå. Han har selv flere - eksklusive - skriveborde, som langt overgår dette skrivebord, så han havde ikke brug for det. Det harmede ham derfor, at [klager] under retssagen forklarede, at sagsøger var kommet ned til ham og havde banket på døren og spurgt, om han måtte købe skrivebordet. Det var helt uunderbygget. Han syntes, at det var grinagtigt løgnagtigt.

Adspurgt af sagsøgtes advokat forklarede sagsøger, at han ikke bestrider, at han i retten har sagt, at det, som [klager] forklarede, var grinagtigt og løgn. Han kan ikke genkende forløbet. Han bestrider imidlertid ikke at have brugt ordet løgner, og at han brugte ord, der kunne være udtrykt anderledes. Han bestrider ikke retsbogsudskriften, bilag A, men han startede med at sige, at det var latterligt.

[Klager] har forklaret, at han afgav forklaring under hovedforhandlingen i sagen vedrørende hans og sagsøgers økonomiske mellemværende, der dels drejede sig om lejemålets istandsættelse og dels, om han skulle bortkøre et skrivebord, og at sagsøger skulle købe hans skrivebord. Det var en mundtlig aftale, der var indgået mellem dem. Han sendte en faktura i januar 2011 for bortkørsel af et skrivebord og køb af hans skrivebord. Det reagerede sagsøger ikke på, og han tog det som udtryk for, at sagsøgte ikke havde indvendinger herimod. Han rykkede for betaling i februar, og det reagerede sagsøger heller ikke på. Så stævnedes han. Under hans forklaring i forbindelse med hovedforhandlingen kom sagsøger med voldsomme udmeldinger. Sagsøger råbte, at han var en løgner. Han var part i sagen og forelagde den som selvmøder. Sagsøger råbte af ham under hans partsforklaring. Han råbte hele tiden, at han var en løgner. Dommeren sagde, at hun ikke ville høre det sprogbrug. Sagsøger blev imidlertid ved - ligegyldig hvad dommerne sagde. Dommeren brød igen ind. Sagsøger afgav en forklaring, der var helt anderledes end hans. Under proceduren blev han afbrudt flere gange med et stærkere ordvalg. Sagsøger sagde, at han var en løgner, en gemen løgner, en simpel løgner, og det var utroligt at en forsvarsadvokat kunne optræde som den værste løgner. Dommeren blev vred og gentog sin formaning. Han kan bekræfte de udtryk, der fremgår af Advokatnævnets kendelse. Han skrev udtrykkene ned med det samme. Han skrev bagefter til sagsøger, at han havde skrevet sigtelserne ned, og at de var i strid med god advokatskik. Det var det, sagsøger svarede på i bilag B. Han indbragte sagen for Advokatnævnet med det samme, og gav udtryk for, at han ville overveje at følge op på det strafbare i udtalelserne. Han var virkelig stødt over sigtelsen. Han opfattede det således, at det gik på hans person og ikke på hans forklaring. Det er noget andet end at sige, at det man siger, er løgn. Det blå skrivebord er kørt på lossepladsen. Det andet skrivebord stod stadig på hans gamle kontor, sidst han var oppe på kontoret - nogle måneder efter, at han var flyttet. Forevist retsbogsudskriften bekræfter vidnet dommerens tilførsel om sprogbruget.

Det kom med på hans foranledning.

Parternes synspunkter

Sagsøger har i påstandsdokument af 21. november 2014 anført følgende:

"...

At, Advokatnævnets sagsfremstilling og sagsfremstillingen i svarskriftet undlader, helt at tage stilling til betydningen af [klagers] overbragte brev til [indklagede] af 3. januar 2011, bilag 2, der opgør parternes "endelige mellemværende".

At, dette af [klager] overbragte brev til [indklagede] er sagens eneste bevislige faktum.

At, faktum i dette sagens eneste bevis, er helt i overensstemmelse med den af mig [indklagede] som part afgivne forklaring i byretten.

At, dette sagens eneste bevis, ligeledes er i klar modstrid med den af [klager] i retten afgivne partsforklaring.

At, [indklagede], i forbindelse med domsforhandlingen for Byretten, ikke optrådte som advokat, men som part. [Indklagede] afgav for Byretten partsforklaring.

At, som selvmøder i Byretten og som selvmøder i denne sag, handler sagen om, hvorvidt jeg som part må og har ret til at sige den sandhed, som jeg som part kender, og hvordan jeg som part må udtrykke mit kendskab til sandheden.

At, sagen ikke handler om, hvordan en advokat må fortolke sin parts forklaring, eller hvordan jeg som advokat har vurderet og udtalt mig om modpartens forklaringer.

At, sagen handler om min ret og pligt som part til at sige sandheden, begrænses af, at jeg er advokat, og derfor ikke må sige sandheden ligeud, og kan straffes for at sige sandheden ligeud.

At, jeg i mit personlige brev til advokat [klager] af 1. marts 2012, fremlagt af sagsøgte som bilag B, mere nuanceret har beskrevet forløbet omkring forklaringerne i retten, og mine reaktioner herpå, og jeg skal på ny tilslutte mig de deri anførte bemærkninger.

At, det bestrides, at jeg [indklagede] har udtalt mig så kategorisk, som påstået. Det anerkendes til gengæld, at der har været anvendt en sprogbrug, svarende til det der er anført i udskrift for retsbogen for Københavns Byret, sagsøgte bilag A.

At, det anerkendes, at dommeren under hovedforhandlingen kom med bemærkninger til mig, [indklagede], som selvmøder. Det bemærkes, at jeg som selvmøder rettede ind efter dommerens bemærkninger, hvorfor det efterfølgende forløb med [klagers] adfærdsklage, og Advokatnævnets kendelse er helt uden proportion, i forhold til det faktiske forløb.

At, det anerkendes, at [bynavns] Byrets dom af 24. februar 2012 ikke hverken berettiger eller legitimerer de fremsatte udsagn mod [klager]. Derimod fremhæves det, at [bynavns] Byrets dom af 24. februar 2012, understøtter det eneste bevis i sagen, det af [klager] til [indklagede] overbragte brev af 3. januar 2011, hvorefter "vores endelige mellemværende opgøres således".

At, [indklagede], efter modtagelsen af det af [klager] selv overbragte brev af 3. januar 2011, alene i forhold til [klager] var forpligtet til at afregne det af ham indbetalte depositum på kr. 54.000,00 med fradrag af de forpligtelser, som [klager] var skyldig, i forhold til [indklagede].

At, de af [klager] efterfølgende fremsatte krav mod [indklagede] er udokumenterede.

At, [klager] ikke har sandsynliggjort, at [indklagede] kunne have nogen interesse i at indgå i de påståede aftaler.

At, [klager] ikke har sandsynliggjort, at værdien af det defekte skrivebord, tilnærmelsesvis svarer til det påståede krav.

At, [bynavns] Byret ved dom af 24. februar 2012 har frifundet [indklagede] for de krav, der var fremsat af advokat [klager] efter den 3. januar 2011.

At, det herefter ikke kan udelukkes, at [indklagede] med føje har betegnet de af advokat [klager] fremsatte krav om urigtige og usande, og derfor uanset ordet løgn er en kraftig sprogbrug, ikke bør straffes for denne sprogbrug.

At, det herefter bestrides, at sagsøger, [indklagede], som selvmøder, kan have handlet imod god advokatskik, jævnfør Retsplejelovens § 126 stk. 1.

At, det ligeledes bestrides, at den fastsatte sanktion, i form af en bøde på kr. 5.000,00, er passende. Det fremhæves i denne forbindelse, at klagesagen mellem nogle personer, der har gået op og ned af hinanden i flere år, er blæst helt ud af proportioner og har haft et aldeles uværdigt forløb, der nok med rette kunne bære en irettesættelse af sagens parter.

..."

Sagsøgte har i påstandsdokument af 21. november 2014 anført følgende:

"...

ANBRINGENDER:

Til støtte for påstanden om stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 20. juni 2013 gør sagsøgte følgende gældende;

at den sagsøgte part under retssagen mod [klager] var selskabet [indklagede ApS] og sagsøger er ikke identisk med dette selskab, hvorfor sagsøger under retssagen således optrådte som advokat for selskabet,

at det på den baggrund er sagsøgtes opfattelse, at sagsøger i forbindelse med sin deltagelse i hovedforhandlingen har optrådt i egenskab af advokat og derfor har udøvet advokatvirksomhed, således at sagsøgers adfærd er direkte omfattet af bestemmelsen i § 126, stk. 1,

at Advokatnævnet derfor var direkte kompetent til at behandle klagen mod sagsøger, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

at sagsøger under hovedforhandlingen den 10. februar 2012 ved [bynavns] Byret kaldte sin modpart, [klager], for en "løgner", en "gemen løgner", en "simpel løgner" og/eller "den værste løgner",

at dommeren under hovedforhandlingen gentagne gange, jf. bilag A, irettesatte sagsøger og anmodede sagsøger om at anvende en saglig og værdig tone og ikke at tiltale eller betegne [klager] på en utilbørlig måde,

at sagsøger ved at betegne [klager] som en løgner, har fremsat sådanne sigtelser over for [klager], som uanset sagsøgers egen personlige opfattelse af sagen, og at de måtte være fremsat i en ophedet situation, er upassende og går langt videre end hensynet til sagens varetagelse kan berettige, og

at [bynavns] Byrets dom af 24. februar 2012 (fremlagt som bilag 2) ikke hverken berettiger eller legitimerer sagsøgers udsagn om advokat [klager].

Såfremt retten måtte lægge til grund at sagsøgers adfærd falder uden for anvendelsesområdet af retsplejelovens § 126, stk. 1 (ved at lægge til grund at sagsøger under retssagen om egne forhold ikke optrådte som advokat i traditionel forstand), gøres det gældende;

at tvisten mellem [klager] og sagsøger udsprang af parternes uenighed i forbindelse med [klagers] fraflytning af et kontorlejemål (erhvervslejemål), som blev administreret af selskabet [indklagede ApS],

at sagsøgers adfærd falder inden for anvendelsesområdet for retsplejelovens § 126, stk. 4, idet sagsøger således under retssagen med sikkerhed har optrådt i et forretningsforhold eller i andet forhold af økonomisk art, hvorfor han allerede på denne baggrund var forpligtet til at udvise en adfærd, der var værdig for en advokat,

at sagsøger derfor har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og

at den fastsatte sanktion i form af en bøde på kr. 5.000,00 er passende.
..."

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Retten begrundelse og afgørelse

Retten lægger efter den af [klager] afgivne vidneforklaring sammen holdt med retsbogsudskriften fra retsmødet den 10. februar 2012 i sagen [klager] mod [indklagede ApS] til grund, at sagsøger under hovedforhandlingen i denne sag fremsatte de i klagen til Advokatnævnet anførte udtalelser overfor sagsøgte. Retten lægger videre til grund, at udtalelserne blev fremsat såvel under sagsøgtes partsforklaring som under hans procedure.

Det fremgår af retsbogen, at "Sagsøgte ([indklagede ApS]) var mødt ved [indklagede]". Retten finder herefter - og uanset at sagen for en dels vedkommende angik sagsøgers egne forhold - at sagsøger under hovedforhandlingen optrådte i egenskab af advokat, hvorfor hans adfærd er omfattet af retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det fremgår af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, og at advokaten herunder skal udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger.

Retten finder, at de omhandlede udtryk fremsat overfor sagsøgte under dennes forklaring og procedure i retten er uværdige for en advokat og dermed i strid med god advokatskik. Det kan her overfor ikke føre til andet resultat, at sagsøger havde en anden opfattelse af sagen, og at udtrykkene blev fremsat i harme over sagsøgtes forklaring og procedure.

Den udmålte bøde findes passende, idet retten har lagt vægt på, at udtrykkene er fremført gentagne gange under en hovedforhandling, herunder også efter, at sagsøger var blevet irettesat af dommeren.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet retten kan oplyse, at der er tilkendt passende beløb til dækning af udgift til advokatbistand med 10.000 kr.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnet kendelse af 20. juni 2013 i sag 2012-638/SAF/AKC/JML stadfæstes.

Sagsøger, [indklagede] skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til Advokatnævnet med 10.000 kr.

De idømte sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8a.

Lone Molsted
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 5. januar 2015.

Louise Borup, retsassistent

København, den 20. juni 2013

Sagsnr. 2012 - 638/SAF/AKC/JML
1. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagens tema:

Advokat [klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at have kaldt advokat [klager] ”en løgner”, ”en gemen løgner”, ”en simpel løgner” og ”den værste løgner” under advokat [klagers] partsforklaring i forbindelse med hovedforhandlingen i en retssag mellem dem.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 13. februar 2012.

Sagsfremstilling:

[Klager] opsagde sit lejemål efter i 5 år at have lejet kontor hos [indklagede]. Lejemålet blev opsagt medio 2010 til fraflytning den 31. december 2010.

I forbindelse med fraflytningen opstod der uenighed vedrørende det økonomiske mellemværende, og [klager] anlagde sag mod [indklagede].

Sagen blev hovedforhandlet den 10. februar 2012 ved [bynavns] byret, hvorunder [indklagede] flere gange afbrød advokat [klagers] partsforklaring ved at kalde ham ”en løgner”, ”en gemen løgner”, ”en simpel løgner” og ”den værste løgner”.

Advokat [klager] har oplyst, at uagtet dommeren irettesatte [indklagede] vedrørende hans ytringer, så fortsatte han med at fremsætte dem.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at ved at fremkomme med grove strafbare beskyldninger mod en kollega.

[Klager] har til støtte herfor gjort gældende, at det er en skærpende omstændighed, at ytringerne blev fremsat under en hovedforhandling, og at [indklagede] blev ved med at fremsætte ytringerne trods rettens irettesættelse.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at advokat [klagers] forklaring harmede ham og provokerede ham så meget, at han fandt anledning til at karakterisere forklaringen som løgn, og at en urigtig og u-underbygget forklaring kan udløse en kraftig sprogbrug.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at udtryk som ”løgner”, ”en gemen løgner” og ”den værste løgner” er uværdige ordvalg for en advokat uagtet den eventuelt ophedede situation. Da udtrykket tilmed er fremført gentagne gange under en hovedforhandling, er det på den baggrund Advokatnævnets vurdering, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 5.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 5.000 kr.

På nævnets vegne

Jon Stokholm